

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія аграрних наук України
ННБК «Всеукраїнський науково - навчальний консорціум»
Вінницький національний аграрний університет
Верхівський сільськогосподарський коледж
Ладжинський коледж
Могилів-Подільський технологічно-економічний коледж
Немирівський коледж будівництва та архітектури
Технологічно-промисловий коледж
Чернятинський коледж**

**ЗБІРНИК ТЕЗ
за матеріалами**

**III Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції**

**«ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА
ФАХІВЦЯ В КОНТЕКСТІ ПОТРЕБ
СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ»**

27 лютого 2018 року

м. Вінниця

ПІЗНАВАЛЬНА АКТИВНІСТЬ СТУДЕНТА: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Клибанівська Т.М., к.психол.н., доцент,
Вінницький національний аграрний університет

Сьогодні перед вищою школою стоїть важливе завдання: пошук шляхів формування високоосвіченої, інтелектуально розвиненої особистості, конкурентоздатного професіонала, соціально та пізнавально активної людини.

Навчальний процес у ВЗО, при постійному зростанні інформаційного потоку, вимагає від студента напруженої інтелектуальної діяльності. За таких умов студент має проявляти пізнавальну активність, інтерес до діяльності та обраного фаху.

Для пізнавальної активності характерне свідоме спрямування зусиль на засвоєння та оволодіння знаннями, уміннями й навичками; виявлення самостійності й творчого підходу у навчально-пізнавальній діяльності; напружена розумова діяльність особистості, що відбивається у її практичній діяльності.

В цій галузі здійснили дослідження ряд вчених, педагогів та психологів: А. Вербицький, В. Горшкова, І. Лернер, В. Лозова, Л. Подоляк, С. Рубінштейн, І. Тализін, Т. Шамова, Г. Щукіна, В. Юрченко та інші.

Аналіз наукових джерел показав, що єдиного підходу до визначення поняття «пізнавальна активність» немає. Одні науковці розглядають її як якість діяльності, інші – як рису особистості, треті – і як якість діяльності, і як рису особистості в їх діалектичній єдності.

Розглядаючи пізнавальну активність діяльності, звернімо увагу на те, що у працях багатьох вчених «пізнавальна активність» розглядається у тісному взаємозв'язку з поняттям «самостійність» (Р.Лемберг, Н.Половнікова та ін.); займає у структурі діяльності місце, близьке до рівня потреби, як стан готовності до пізнавальної діяльності, який передує діяльності та породжує її (в ряду діяльність – активність – потреба, активність займає проміжне місце); до пізнавальної активності дуже близьким є поняття допитливості, або цікавості [3, с.211].

При стійкому прояві прагнення до пізнання, пізнавальна активність студента стає особистісною якістю, де потреби і інтереси позначають змістовну характеристику, а воля представляє форму.

В. Виготський [1, с.132] зауважує, що в суб'єктивістській психології інтереси ототожнюються то з розумовою активністю і розглядаються як виключно інтелектуальне явище, то виводяться із природи людської волі, то поміщаються у сферу емоційних переживань і визначаються як радість від того, що досягається без утруднень функціонування наших сил.

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦЯ В КОНТЕКСТІ ПОТРЕБ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ

III Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція

О. Леонт'єв, визначаючи активність суб'єкта «як внутрішню передумову саморуку діяльності та її самовираження» [3, с.213], розглядає її як одну із характеристик людської діяльності, які констатують та виражають її здатність до саморозвитку, саморуку через ініціювання суб'єктом цілеспрямованих творчих предметних дій.

Психологічний зміст інтелектуального стану інтересу, зацікавленості пов'язаний з непереборним бажанням людини зробити раніше невідоме відомим, нерозгадане розгаданим. У цьому стані, як правило, у суб'єкта активно функціонують мислення, уява, спостереження та емоції, а головним переживанням є потяг до невідомого. Характеристика настрою людей у мисленнєвому стані серйозної зацікавленості перебуває, як правило, у межах позитивності (психологічного комфорту), їхні поведінка і діяльність активні. Інтерес як стан можна назвати реакцією зацікавленості. Зацікавитись – означає відчутти (усвідомити) інтерес до чогось або чого-небудь.

Значне місце відводить інтересу К. Ізард [2]. Він припускає наявність деякої внутрішньої емоції інтересу, яка забезпечує селективну мотивацію процесів уваги й упорядковує пізнавальну активність людини. Стан інтересу проявляється в таких переживаннях, як захопленість, допитливість.

В обговорюваних емоційних станах переважає і забезпечує загальний психологічний комфорт студенту насамперед дуже високий рівень позитивного емоційного компонента ставлення (позитивне оцінювання якогось об'єкта або суб'єкта), який викликає у суб'єкта високий рівень вольового (психічної активності), перцептивного (спрямованість уваги) та когнітивного (пізнавальний інтерес) компонентів ставлення.

На нашу думку, пізнавальна активність – це прояв ситуативного інтересу, особливий інтелектуально-потребовий стан. У процесі досліджень ми з'ясували, що інтерес може виникати до якоїсь конкретної дисципліни, що пояснюється творчим підходом викладача до матеріалу, який він подає, використанням новітніх освітніх технологій та засобів візуалізації. Інтерес зумовлений не тільки внутрішніми, але й зовнішніми причинами, тобто якостями й особливостями того, що сприймається. Стійкий інтерес студента до своєї майбутньої професії викликає в нього активність, творчість, прагнення повніше пізнати й краще її опанувати.

Як зазначає В.Юрченко, якщо процес навчання студента перетворюється у творчість, то він сприятливо впливає на його емоційну сферу, покращує пам'ять і увагу, викликає почуття радості й задоволення, підвищує інтерес до пізнавальної діяльності. Для успішного навчання у вищій школі важливо, щоб студент не просто вмів учитися самостійно, а спрямовував свою пізнавальну активність на життєве самовизначення і професійне самоствердження [4, с.179].

Яскраві враження й новизна фактів, обстановки впливають на інтереси студентів, але не вважаються головними в їхньому розвитку. Важливішим є осмислення матеріалу занять, самостійна розумова діяльність, оволодіння

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦЯ В КОНТЕКСТІ ПОТРЕБ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ

III Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція

знаннями. Характер навчально-професійної діяльності студента залежить не лише від особливостей педагогічних технологій, а насамперед від ступеня входження студентів у цю діяльність, її відповідність тій навчальній дії, яка має бути засвоєна.

Активізація пізнавальної діяльності студентів здійснюється через використання викладачем протягом усього заняття складних взаємопов'язаних завдань, які створюють ситуацію пошук відповідей на складні запитання, множинності суперечливих поглядів, інтелектуального й емоційного напруження. В ході самостійного пошуку відповідей на поставлені запитання, студенти мають використовувати не лише сприйняття, відтворення, запам'ятовування, а й логічні операції мислення (аналіз, синтез, порівняння, абстрагування). Таким чином, знання не з'являються в готовому вигляді, а продукуються в активному процесі взаємодії викладача та студента.

Пізнавальна активність на рівні спрямованості особистості означає глибоку переконаність студента в необхідності всебічного пізнання, а її вищий рівень носить перетворюючий характер. При цьому в діяльності перетворюється не тільки об'єкт, на який вона спрямована, а й суб'єкт діяльності. А завдання викладача полягає в тому, аби забезпечити активність студента в пізнавальній діяльності і спрямувати її на опанування провідних знань і способів діяльності.

Стимулює інформаційно-пізнавальну активність студентів на навчальних заняттях, позитивно позначається на мотивації їхньої навчально-професійної діяльності ряд дидактичних прийомів: невимушене обговорення теоретичних і прикладних проблем науки і практики, надання студентам можливості висловлювати власні думки, порівнювати і оцінювати різні підходи до вирішення наукових питань.

Література:

1. Выготский Л.С. Учение об эмоциях / Л.С. Выготский // Собрание сочинений: В 6 т. – М.: Педагогика, 1983. – Т.3. – С. 6-328.
2. Изард К.Э. Психология эмоций / К.Э. Изард: перевод с англ. – СПб.: Питер, 1999. – 464 с.
3. Костюченко О.В. Перцептивна активність у формуванні образу світу / Актуальні проблеми психології : Зб. наук. Праць Інституту психології ім. Г.С.Костюка НАПН України. Т.11. – Вип. 12. – Київ, 2015. – С.208-216.
4. Подоляк Л.Г., Юрченко В.І. Психологія вищої школи: Підручник. – К.: Каравела, 2011. – 360 с.
5. Шевченко Л.С. Розвиток пізнавальної активності студентів як засіб підготовки до інноваційної діяльності / Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія: // Зб. наук.праць. – Вип. 31. – Вінниця, 2010. – С. 105-110.

ЗМІСТ

**СЕКЦІЯ №1. СУЧАСНА ПЕДАГОГІКА В СВІТЛІ ПРІОРИТЕТІВ
ЦИВІЛІЗАЦІЇ**

ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	3
Мазур В. А.	
ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ. ПОРАДИ БАТЬКАМ.....	8
Гусак І. М.	
СТАН ВПРОВАДЖЕННЯ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	10
Джеджула О.М.	
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ У ВНЗ.....	13
Довгань Л. І.	
ВИКОРИСТАННЯ БІБЛІОМЕТРИЧНИХ ПОКАЗНИКІВ НАУКОВИХ ПУБЛІКАЦІЙ ТА ЇХ ЦИТУВАНЬ ДЛЯ ПОРІВНЯЛЬНОГО АНАЛІЗУ ПУБЛІКАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КРАЇН СВІТУ	15
Красиленко В.Г., Нікітович Д.В., Дубчак В.М.	
ТРАНСФОРМАЦІЯ ІДЕЇ УНІВЕРСИТЕТУ В ЕПОХУ ПОСТМОДЕРНУ	21
Левчук К.І.	
ЕКОЛОГІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ.....	23
Малая К.А.	
ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	26
Маринченко Є.О., Росновський М.Г.	
НАУКОВО-МЕТОДИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИКЛАДАЧА КОЛЕДЖУ ЯК НЕВІДЄМНА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СУЧАСНОГО ПЕДАГОГА	29
Мельник Т.А.	
ФОРМУВАННЯ ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНОЇ ПОЗИЦІЇ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЯК УМОВИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.....	32
Мешко Г. М., Мешко О. І.	
ІННОВАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІКИ.....	36
Мирошніченко О.В.	

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦЯ В КОНТЕКСТІ ПОТРЕБ
СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ

III Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ СЕМІНАР ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ СУЧАСНОГО ПЕДАГОГА У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ	38
Навроцька М. М.	
ЧЕСНІСТЬ – НОРМА ЖИТТЯ БАНКІВ УКРАЇНИ	40
Ніколайчук В.Я.	
ІННОВАЦІЙНІ ШЛЯХИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ГАЛУЗЗЮ ОСВІТИ	43
Островський А.Й.	
ВИМОГИ ДО ОСОБИСТОСТІ СУЧАСНОГО ВИКЛАДАЧА ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	44
Охріменко К.А.	
ОСНОВНІ ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІКИ ПІДПРИЄМСТВА З УРАХУВАННЯМ РЕАЛІЙ СЬОГОДЕННЯ	48
Підгаєць Л. В.	
ВРАХУВАННЯ КРИЗИ ЮНАЦЬКОГО ВІКУ У ФОРМУВАННІ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ СТУДЕНТА	51
Полонська О.В., Риженко М.В.	
МЕТОДИ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ЯК ШЛЯХ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	54
Редько І. В.	
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ТА ТВОРЧОСТІ СТУДЕНТІВ КОЛЕДЖУ	56
Сітнікова Н.О., Бережна Г.М.	
СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ	59
Слюсаренко Н.В.	
ПРОБЛЕМИ ПОЄДНАННЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ТА СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ АСПЕКТІВ КУРСУ ФІЗИКИ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ АГРАРНИХ ВНЗ	62
Хомяковський Ю.Л.	
СУЧАСНЕ ЗАНЯТТЯ: ПРОБЛЕМИ, ПОШУКИ, ЗНАХІДКИ МЕТОДИКИ	66
Чорна С. А., Бартко Ж. В.	
ОСОБИСТІСТЬ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ СУЧАСНОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ	68
Шейко А.М.	
ВИКЛАДАЧ У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	71
Яковенко В. В.	

СЕКЦІЯ №2

**ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ
ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ В АГРАРНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ**

STRUCTURAL CHARACTERISTICS OF THE FUTURE SPECIALIST COMPETENCIES	75
Lutsiak V.V.	
NONVERBAL COMMUNICATION OF FUTURE MANAGERS: THE DIDACTIC ASPECTS	78
Тymoschuk N. M.	
РОЛЬ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МОЛОДОГО СПЕЦІАЛІСТА ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ: 181 “ХАРЧОВІ ТЕХНОЛОГІЇ”	79
Бею І.Ю.	
ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНОСПРОМОЖНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ.....	83
Бондарчук В.С.	
ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГО-ВАЛЕОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ	85
Бузенко І. Л.	
ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ЯКОСТІ ЙОГО ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ.....	88
Бурдейна Л.І.	
НЕПЕРЕРВНІСТЬ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ БУДІВЕЛЬНИКІВ.....	91
Гулай О.І.	
МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ’ЯЗКИ ЯК КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО НАВЧАННЯ.....	94
Дзись В.Г., Дячинська О.М.	
ВПЛИВ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ „ОСНОВИ ТЕОРІЇ СИСТЕМ І СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ” НА ФОРМУВАННЯ ФАХІВЦІВ З МЕНЕДЖМЕНТУ...97	
Киш Л.М.	
ПІЗНАВАЛЬНА АКТИВНІСТЬ СТУДЕНТА: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ Клибанівська Т.М.	100